

Ad Nobilissimvm Ac Ornatissimvm Virvm Ernestvm Ferdinandvm
Læmmchen, Vratislav. Silesivm, Sanctæ Theologiæ Cvltorem, Epistola,
Qva Doctorem Ipsvm Philosophvm Factum Esse, Lætatur, Eamqve Illi
Gratvlatvr Dignitatem, Gottlieb Stolle, Phil. Civ. Prof. P. O.

Ad Nobilissimum Ac Ornatissimum Virum Ernestum Ferdinandum
Læmmchen, Uratislau. Silesium, Sanctæ Theologiæ Cultorem, Epistola,
Qua Doctorem Ipsum Philosophum Factum Esse, Lætatur, Eamque Illi
Gratulatur Dignitatem, Gottlieb Stolle, Phil. Civ. Prof. P. O.

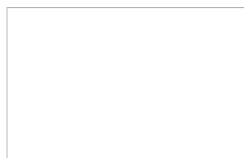
Ienae

Stolle, Gottlieb

HZ: 2 Art.lib.XIV,8(386)

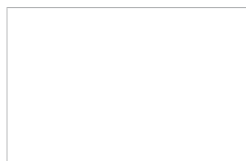
https://collections.thulb.uni-jena.de/receive/HisBest_cbu_00034251

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

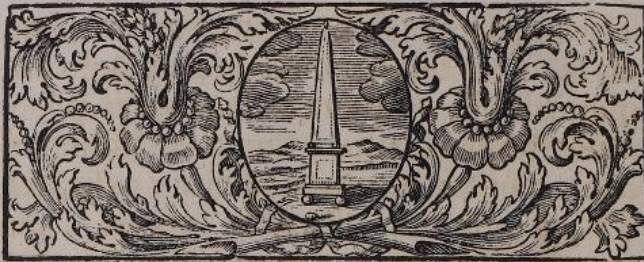
urn:nbn:de:urmel-dcb20197-5fbd-4a00-a783-dabd6b88ff55-00019835-11

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

AD
NOBILISSIMVM AC ORNATISSIMVM
VIRVM
ERNESTVM FERDINAN-
DVM LÆMMCHEN,
VRATISLAV. SILESIVM,
SANCTÆ THEOLOGIÆ CVLTOREM,
EPISTOLA,
QVA
DOCTOREM IPSVM PHILOSOPHV
FACTVM ESSE,
LÆTATVR, EAMQVE ILLI GRATVLATVR
DIGNITATEM,
GOTTLIEB STOLLE, Phil. Civ. Prof. P. O.

—
IENÆ, LITTERIS MVLLERIANIS.

— NOBILISSIME AC ORNATIS-
SIME VIR,

Vinque admodum anni
sunt, ex quo in hanc de-
latus fuisti Academiam,
tertiusque ipse jam agi-
tur, quod meo es in con-
tubernio. Per omne il-
lud tempus, quum non nisi præclara quæ-
vis de TE audiverim, viderim etiam, ex
quo TE nosse coepi, tua persona indi-
gnum nihil TE admittere: non potui fa-
cere, quin, hac tam pulchra occasione u-
sus, publice id profiterer ac laudarem, Ti-
bique civi meo multo mihi carissimo, at-
que amicitiam meam & amorem inprimis
promerito, virtutes tuas gratularer. Quam
bene collocaris adhuc tempus in hac A-
cademia, non esse illis obscurum potest,
quos studiorum duces habuisti: mirati
sunt

sunt indefessum in bonis artibus addiscen-
dis laborem tuum condiscipuli, prædicant-
que TE illi, quorum in domiciliis probe
modesteque vixisti. Campus mihi qui-
dam aperitur, in quem liberius exspatier,
Teque pluribus dilaudem verbis. Sed
carptim quæ dici poterant, persequar. Sin-
gulari contentione animi auscultasti sum-
mos & celeberrimos VIROS BVDDEOS,
TEICHMEYEROS, SYRBIOS, RVSIOS, WVCHERE-
ROS, WIDEBVRGIOS, meisque non minus
præceptionibus visus es oblectari. Viam
sane studiorum optimam ingressus es pari-
ter & emensus, nisi forte quis putet, mi-
nus recte eum sibi consulere, qui philoso-
phiæ operetur, linguas curatius condicat,
mathesin, philosophiæ historiam cogno-
scat, theologorum disciplina universa,
iisque speciatim, quæ ex magni Gro-
tii doctrina, ad religionis nostræ veri-
tatem pertinent, cupide & sollerter,
formare & instruere laboret pectus. Id
quod Tu præclare omnino fecisti, VIR NO-
BILISSIME, atque, si illud quoque adden-
dum sit, sic plane studuisti, ut, quod multi
omittunt facere, percepta ruminareris fe-
dulo, singulaque meditatione docta salu-
taris in eruditione succi ergo, quasi con-
coqueres. Ex quo facile est ad intelli-
gendum, liberioris vitæ licentiam, in Aca-
demiis notam & tanto amatam opere,
prorsus TE abhorruisse, vitasse sodales ma-
le feriatos, eorum vitæ ineptam rationem
haud obscure detestatum. Neque tamen
ita fugisti, nescio qua obscura diligentia,
ho-

hominum societatem, ut Timoni illi hominum osori fieri velles similis, verum suave TIBI fuit, ut par est, amicorum ejusmodi consuetudine, a quibus media inter oblectamenta, aut in bonis artibus fructus aliquid expectare, aut ad quorum politulos mores tuos ipse posses fingere. Eos ego mores tuos compositissimos, mihi crede, non sine mentis quadam præcipua lætitia animadverti pulchre, observavi lætus pietatem tuam non infucatam, non eam, quam quidam diducto perpetuis suspiriis pectore, demisso penduloque capite, præferri debere, notabili vanitate & stultitia, arbitrantur. Quæ quum ita sese habeant, o factum bene! quod inclytus Philosophorum ordo TE PHILOSOPHICAE HONORIBVS DOCTVRÆ libenter voluerit hodie oratum. Ego, ut ea de dignitate TIBI ex animo congratulor; ita etiam atque etiam opto, & a Deo immortali precor, ut eadem, tanquam gradibus quibusdam ad EDITA, illa, quæ Lucretius vocavit, SAPIENTVM TEMPLA, eo, in quem TE contulisti tramite, multa cum laude pergas. Vale, & de meo in TE amore singulari, quem mereris, esto persuasissimus. Scrib. in Ienensi studiorum Universitate d. XXII. Martii an. M DCC XXV.

